

АСПЕКТИ, ЩОДО ЗМІНИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ВІДПОВІДНО ДО ВИМОГ СУЧАСНОСТІ

В. Е. Малютіна, студ. ДНУ, С. В. Кравцов, асист.,
А. Г. Мешкова, ст. викладач, С. М. Кришин, доц. НМетАУ

Важливими елементами, що сприятимуть розвитку охорони довкілля, є вирішення інституційних реформ та фінансових проблем.

Інституційні реформи є віхою досконального управління довкілля на етапі децентралізації (зміни екологічної політики). Наприклад, запровадження в районних центрах або селищ відділів охорони довкілля. Цей відділ або департамент повинен відповідати за ефективну діяльність щодо екологічної політики, доносити рішення до громадськості, підвищувати прозорість та покращувати звітність.

Таким чином децентралізація екологічної політики стане відображенням її на рівні місцевих влад.

Місцеві адміністрації тепер відповідатимуть (повинні відповідати) за прийняття своїх власних планів розвитку та вдосконалення екологічної інфраструктури. Тепер діяльність місцевої влади стане показником фактору успіху в структурній реформі екологічної політики.

Успіхом запровадження екологічної політики є ще фінансова підтримка. Фінансування повинно бути тісно пов'язане із ініціативами децентралізації, де складова частина управління фінансових ресурсів (позики, кошти, підтримка державного бюджету) допомагатимуть розвитку ефективних мереж установ, підприємств, тощо.

Наприклад, проекти утилізації відходів або очищення питної води можливі на рівні місцевої влади, а при доказу, що рекомендовані проекти є надзвичайно важливими, то запровадження передбачає фінансової підтримки із державного бюджету.

Регулятивним інструментом є також добровільні угоди із приватними підприємствами щодо зменшення забруднення, або екологічних інвестицій та ініціатив по управлінню довкіллям.

Метою децентралізації (зміни екологічної політики) є підвищення загальної обізнаності про стан довкілля та зростання відповідальності місцевої влади (підприємств, заводів) за якість навколишнього середовища.

Доречно додати. Ресурси є важливими для міських рад. Гарне управління також є вирішальним при прозорості, відповідальності та стабільності моделі для фінансування проектів та програм, які спрямовані на вироблення енергії, захист лісів, забезпечення постачання чистої питної води та повітря. Але необхідно передбачити - навчання та креативне фінансування. Тому разом ми повинні

слухати, вжити, ризикувати та доручати нас самих та наші ресурси спільним діям. Повинні вчитися на наших помилках та наших успіхах, а потім просуватися далі. Є прекрасна можливість взаємодіяти один із одним для здійснення подальших дій забезпечення сталості, вдосконалення економіки, покращення стану довкілля в своєму особливому районі.

Зазначимо щодо створених проектів та програм: необхідно встановити відповідну політику та структурні рамки, які створюють стимули (при інвестиціях забруднювачів у природоохоронну діяльність). Це чіткі та реалістичні природоохоронні цілі і здійснення їх справедливими і послідовними засобами, але при ключовому – «забруднювач платить».

Для досягнення прогресу в процесі децентралізації екологічного управління з метою укріплення місцевого фінансового становища, необхідно поставити підприємства на більш комерційну, ефективну фінансову життєдіяльність та автономну основу.

Фінансові ресурси повинні використовуватися більш ефективно – якісна інформація стосовно витрат на природоохоронну діяльність є визначною.

Потрібно взяти до уваги можливість мобілізувати додаткові ресурси. В цьому відношенні існує низка можливостей: видалення помилкових субсидій охорони навколишнього середовища, максимізація потенціалу збільшення прибутку систем (наприклад, тарифи за завдання довкілля збитків, нові тарифи виплат за природоохоронні послуги).

Фінансові ресурси не вирішують економічні проблеми самостійно. Тільки при пов'язанні і укріпленні системи управління, можна зробити, що не все марно витрачено і мета буде досягнута. Необхідно розірвати порочне коло, де слабе управління та нестача фінансових ресурсів живлять один одного.

Це вимагає зміни екологічної політики, посилення здібностей для досягнення цілей природоохоронної діяльності - об'єкт навколишнього середовища повинен отримати найвищий пріоритет в програмах діяльності людини.

СИСТЕМА МЕНЕДЖМЕНТУ ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА ПРОМИСЛОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

А. В. Горбоконь, викладач першої категорії ММК ПДТУ

Технологічний прогрес та інтенсивна конкуренція стрімко змінюють умови праці та її організацію. Підприємства повинні постійно реагувати на зміни законодавства у сфері охорони праці та